

<http://aplitt.zsl.gda.pl/Powershell/Ściągąga%20Paula-Januszkiewicz-Powershell-reference-PL.pdf>

Obiekty są fajne ułatwiają życie. Dla przypomnienia że są fajne:

```
Get-process | out-gridview
```

```
Get-History | ogv -PassThru | Invoke-Expression
```

```
Add-Type -AssemblyName System.speech
```

```
$speak = New-Object System.Speech.Synthesis.SpeechSynthesizer
```

```
$speak.Speak('Hello...')
```

Get-Service | more {Jakie są nagłówki kolumn}

Get-Service | Select-Object ServicesDependedOn, service {tabulatorem uzupełnijcie Propoerty}

Get-Service | gm {wyświetli wam informacje o obiekcie}

Obiekt może (i składa się) z podobiektów, więc tak naprawdę często jest to struktura zagnieżdżona.

No dobra skoro wszystko co jest w PS jest obiektem, i jest to struktura, to co tak naprawdę podróżuje przez „|”?

Teraz jednak interesuje nas dla Get-Service | gm:

TypeName: System.ServiceProcess.**ServiceController**

No to robimy tak:

get-help stop-service -full, i szukamy:

-InputObject **<ServiceController[]>**

Specifies ServiceController objects that represent the services to stop. Enter a variable that contains the objects, or type a command or expression that gets the objects.

Required? true

Position? 0

Default value None

Accept pipeline input? True (ByValue)

Accept wildcard characters? false

To jest jeden z możliwych sposobów przesyłania za pośrednictwem „|”, - ByValue.

To co podróżuje za pomocą „|” musi do siebie pasować, dlatego:

get-service | stop-service -**whatif**

Zadziała (jak nie to nie pracujecie jako Admini).

Druga opcja ByPropertyName:

Get-Process Calculator | dir

Wskaże lokalizację pliku. Opcja ByValue jest wydajniejsza.

To co podrózuje za pomocą „|” musi do siebie pasować, ale można to modyfikować:

```
Get-ADComputer -Filter *| select -Property name, @{name = 'ComputerName';
expression={$_.name}}
```

```
name      ComputerName
----      -
test      test
```

```
Get-ADComputer -Filter *| select -Property @{name = 'ComputerName';
expression={$_.name}}|get-service -name bits
```

Cmdlet Get-ADComputer jest częścią modułu ActiveDirectory. By móc go uruchomić:

- Komputer musi być w domenie
- Jeżeli nie jest to Kontroler domeny to odinstalujemy pakiet:
WindowsTH-RSAT_WS_1709-{wersja os'a}.msu.
- Następnie robimy w powershellu Import-Module ActiveDirectory

Ok pipe jest fajny, ale co wtedy kiedy nie działa?:

```
Get-WmiObject -class win32_bios
```

```
Get-help Get-WmiObject -showwindow Uwaga: brak input'a, i [-ComputerName <String[]>]
```

```
Get-WmiObject -class win32_bios -ComputerName test
```

```
Get-ADComputer -Filter * | select -Property name | gm
```

```
Get-ADComputer -Filter * | select -ExpandProperty name { | gm -> string }
```

Czyli:

```
Get-WmiObject -class win32_bios -ComputerName (Get-ADComputer -Filter * | select -ExpandProperty name )
```

Tu:

```
Get-WmiObject -class win32_bios -ComputerName (Get-ADComputer -Filter * | select -ExpandProperty name )
```

Najpierw zostanie wykonane polecenie:

```
(Get-ADComputer -Filter * | select -ExpandProperty name )
```

Co spowoduje przygotowanie listy nazw komputerów w formacie akceptowalnym dla „wyższego” polecenia:

```
Get-WmiObject -class win32_bios -ComputerName [string]
```

Które oczekuje string(ów).

